

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

VI. Vetus confessio pœnitentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

VI.

Vetus confessio pœnitentium.

Ex veteri codice MS. bibliotheca Colbertina.

Incipit confessio pœnitentium.

MULTITUDINEM criminum & enormitatem scelerum meorum expavescens, & de tua pietate atque ineffabili misericordia confidens, tibi creatori & redemptori meo, qui veniam & indulgentiam post reatum per puram & lacrymabilem confessionem assequi promisisti, confiteor quia in peccatis natus, atque in peccatis per omne tempus vitæ meæ cogitando, loquendo, & operando hætenus sum conversatus. Operibus enim ac pompis diaboli, quibus in baptismo abrenuntiaveram, iterum ipso suadente me subdidi, & postmodum turpiter semper & desidiosè vixi.

DE SUPERBIA.

Ac primò omnium de superbia, quæ radix omnium malorum est, mores & vitam atque actus meos pessimè inquinavi, & per superbiam contra Deum & contra religionem ac propositum meum in verbis, in cogitationibus, in operibus, in desideriis, in incessu, & in ceteris omnibus modis, quos enumerare non valeo, graviter me in conspectu Dei deliquisse confiteor.

DE INANI GLORIA.

De inani gloria etiam multis modis me deliquisse & cotidie delinquere confiteor, pro qua assiduè in peccatis meis mundi gloriam & seculares dignitates ac delectationes ultra modum amplector & concupisco, & per eam in ceteris vitiis quæ ex illa nascuntur, id est, in inobedientia mandatorum Dei, & seniorum ac magistrorum jussionibus inobediendo, & in jactantia ani-

num in multis vanitatibus extollendo, & in hypocrisi aliud corde retinendo, & aliud ore manifestando, & in contentione inutiliter contra rationem intendendo, & in pertinacia in his quæ non oportet procaciter persistendo, & in novitatum præsumptionibus novas & antè inconſuetas res præſumendo, graviter me peccaſſe confiteor.

DE INVIDIA.

De invidia verò, per quam diabolus primum hominem decepit, & per quam mors in orbem terrarum introivit, præ omnibus hominibus reum me & ſcleratum eſſe confiteor: quia aliorum bonis invidendo, & de eorum utilitatibus dolendo, animos sæpe contriſtavi, & in quibuſcunque potui, illorum proſperitatibus nocui. Et ſi nocere non potui, invidioſè tamen tuli. Et per eam in ceteris vitiis quæ ex illa oriuntur, in odio, contra multos inimicitias & odia in corde retinendo, & in exultatione, in adverſis proximorum de contrarietatibus & impedimentis illorum exultando, multipliciter me peccaſſe recognoſco & confiteor.

DE IRA.

De ira quoque multociens me peccaſſe & reum eſſe ſcio & confiteor, quia illatas ab aliis leviter injurias æquo animo, ut debueram, non ſuſtinui, ſed ad iracundiam & vindictam, in quantum potui, & meum & aliorum animos provocavi, & per hanc in ceteris vitiis quæ ex illa oriuntur, id eſt, in rixis ad jurgia & contentiones non ſolùm me ſed & alios excitando, & in tumore mentis contra aliorum leviffimas & humiles querelas animum ſuperbè inflammando, & in contumeliis calumnias aliis inferendo, & in indignationis de his quibus non oportebat indignando, & in blaſphemiis multos ſine cauſa iracundiæ blaſphemando, ſatis graviter in conſpectu Dei me deliquiſſe recognoſco & confiteor.

DE TRISTITIA.

De triſtitia etiam non mediocriter me peccaſſe ſcio

& confiteor; quia inutiliter & sine causa plerunque me contristavi; & cum de peccatis meis tristis & mœrens esse debui, de vanis & nihil utilitatis habentibus rebus tristitiam habui. Et per hanc in ceteris vitiis quæ ex illa nascuntur, id est, in malitia, malam voluntatem contra multos habendo, & in pusillanimitate, vigorem & fortitudinem animi præ tristitia amittendo, & in desperatione, de pietate & misericordia Dei desperando, & in torpore circa Dei præcepta, intentionem ac studium in mandatis Dei non habendo, & in vagatione mentis erga illicita, otiositatem sectando, & rebus illicitis mentem occupando, multotiens me peccasse confiteor.

DE VENTRIS INGLUVIE.

De ventris verò ingluvie satis periculosè & damnabiliter me peccasse & cotidie me peccare confiteor, quia ultra modum & supra quàm necessitas & indigentia corporalis exposcat, in sumendo cibum & potum ventrem hactenus ingurgitavi & cotidie ingurgitare non omitto, & unde mihi & aliis multis indigentibus satisfacere potui, solus præ nimia edacitate & ingluvie consumpsi. Et ideo per hanc in ceteris vitiis quæ ex illa oriuntur, id est, in inepta lætitia, de vanitatibus lætando & gaudento, & in scurrilitate, jocis, & risibus studendo & delectando, & in multiloquio, ea quæ ad utilitatem non pertinent multipliciter loquendo, & in hebetudine sensus, mentis intelligentiam præ nimia cibi & potus voracitate amittendo, multum graviter me peccasse confiteor.

DE AVARITIA.

De avaritia etiam gravissimè reum me esse confiteor, quia contra præceptum Dei & habenda nimis concupivi & concupisco, & habita nimis avarè retinui & retineo, & proximorum necessitatibus & indigentis non ita subveni & ministravi sicut debui & potui. Et per hanc in ceteris vitiis quæ ex illa oriuntur, id est, in proditione aliorum, & maximè senioris secreta & occulta prodendo ac manifestando, & in frau-

de, aliorum res furtim auferendo, & in concupiscendo, & in fallaciis mendacia inveniando & proferendo, & in perjuriis, nomen sanctum Dei ac sanctorum illius invocando & perjurando, & in inquietudine, quietum & tranquillum animum non habendo, & in obduratione cordis contra misericordiam, eleemosynarum scilicet largitionem in pauperibus ut debueram & potueram non erogando, satis graviter me peccasse & cotidie peccare confiteor.

DE LUXURIA.

De luxuria quoque ultra omnes homines, & ultra quam mens humana comprehendere possit, me reum esse & sceleratum confiteor; quia postquam ad illam ætatem perveni qua hoc malum perpetrare potui, aut perpetrare volentibus consentire, nimis suadente diabolo turpiter semper & luxuriosè ac sodomiticè vixi, & templum corporis mei de opere iniquitatis & scelere sodomitico, alios ipse maculando, & me commaculare volentibus consentiendo, turpissimè & dictu ipso nefandissimè ut miserrimus & flagitiosissimus inqunavi. Et per hanc in ceteris vitiis quæ ex illa nascuntur, id est, in cœcitate mentis, ea scilicet quæ utilia & necessaria erant non intelligendo, & in inconsideratione, leviter & lasciviosè atque inconsideratè multa faciendo, & in inconstantia, stabilitatem & constantiam in operibus bonis non habendo, & in præcipitatione, præcipitato animo & inconsultè multa operando, & in amore, ultrà quam debui delectationes & desideria carnis meæ & voluntates proprias quærendo & adimplendo, & in odio Dei, præceptis ejus resistendo, & eum ut Deus diligendus est non diligendo, & in affectu præsentis seculi, amorem videlicet & desiderium in secularibus & carnalibus studiis ultrà quam oportebat infigendo, & in horrore ac desperatione futuri seculi, de futura scilicet vita non cogitando nec decertando.

Et non solum in his, sed etiam in aliis omnibus quæ hic memorata non sunt, graviter & infelicissimè in conspectu Dei me peccasse & deliquisse confiteor, ac nisi divina mihi misero subveniat misericordia, omni-

modis me cogitatione, locutione, opere, ac voluntate perditum esse scio. Et ideo antè quàm terra cum Dathan & Abiron me absorbeat, & antè quàm ignis cœlestis cum Sodomitis me exurat, ad te Dominum Deum & creatorem meum, qui non vis mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, confugio, & ad te, qui latroni in cruce credenti, & publicano ac meretrici confitentibus pepercisti, veniam & indulgentiam humiliter exposco. Ne confundas, piissime, faciem meam, non derelinquas me in manibus quaerentium animam meam; sed respice propitius & exaudi me miserum & peccatorem clamantem & confugientem ad te. Aperi finum pietatis ac januam misericordiæ tuæ, & resuscita mortuum in peccatis, vivifica sepultum in delictis, & ne abicias quem ad imaginem tuam creare & pretioso filij tui sanguine redimere dignatus es. Tu pœnitentibus veniam promisisti, tu majus gaudium esse in cœlis super uno peccatore pœnitentiam agente quàm super nonaginta novem justis asseruisti, tu per sanctum Prophetam tuum nobis promisisti quòd in unaquaque die peccator conversus fuisset, dimittenda ei essent peccata sua. Quapropter sponsones tuas teneo, de promissionibus tuis gaudeo, cum tota spe ac securitate ad immensam clementiam tuam confugio. Parce malis meis, peccatis meis, & sceleribus. Major est misericordia tua quàm miseria mea. Exaudi Domine, placare Domine, attende & fac. Inclina, Deus meus, aurem tuam, & audi orationem meam. Aperi oculos tuos, & vide contritionem meam. Quamvis peccator sim, tamen creatura tua sum, unigeniti filij tui sanguine redemptus sum. Non sum tibi vilis ad salvandum qui non fui vilis ad redimendum. Sed miserere propitius & indulge. Per eundem.

A L I A O R A T I O.

O lux mentium Deus, expelle à me stultitiæ noctem, & dona mihi sapientiæ diem. Orire veritatis sol justitiæ, de profundissimis naturæ tuæ sinibus omnem intellectum superantibus appare in ætere animi mei, super terram cordis mei, Extingue phantasias

corporum & phantasmata vanarum cogitationum mearum. Crea prolem intelligentiarum mearum in utero mentis meæ. Effunde spiritum tuum super aquas informitatis meæ, ut conversus ad te, conformis filij tui, videam te per te, & omnia sub te. O tu, purissima veritas, tu vide te in me, tu intellige te in me. Per me ipsum nihil video nisi vana & fluxa & caduca, nihil video nisi falsa & corporea plasmata. Per me nihil sum nisi mors & abyssus tenebrosa & imperfecta. In te sum quantum sum, in te vivo quantum vivo, in te intelligo quantum intelligo. Quia tu es summa intelligentia, essentia summa, vita summa, Pater & Filius & Spiritus sanctus, unitas triplex, trinitas simplex, infinita in se sine fine, Deus unus, in secula seculorum. Amen.

VII.

Missæ pro tribulatione.

Ex veteri codice MS. bibliothecæ Colbertinæ.

HORA competente fiant Letaniæ, cantu rei concordante. Deinde Missæ: *Reminiscere miserationum.* Psalmus: *Ad te, Domine, levavi animam meam. Deus meus, in te confido.*

ORATIO.

Deus, qui contritorum non despicias gemitum, & mœrentium non spernis affectum, adesto nostris precibus, quas pro tribulatione effundimus, easque clementer suscipiens, tribue ut quidquid contra nos diabolicæ atque humanæ moliuntur adversitates, ad nihilum redigantur, ut nullis insectationibus læsi, sed erepti de omni tribulatione & angustia, læti in Ecclesia tua sancta gratias jugiter referamus. Per Dominum.

Graduale: *Adjutor.* Versus: *Quoniam non.*